

Kalmerende signalen

Hoi allemaal.

Ik heet Melanie en heb sinds een aantal jaren een eigen hondenschool. In de nieuwsbrief zal ik regelmatig een column schrijven over allerlei zaken aangaande de hond. Dit keer zal ik wat uitleggen over "Hondentaal".

Honden communiceren anders als wij mensen, toch zijn onze honden goed in staat met ons te communiceren. Wij mensen kunnen immers leren hun taal te begrijpen en soms terug te "praten" door mimiek en onze gedragingen.

Honden kunnen door middel van lichaamstaal en geluiden veel duidelijk maken. In deze rubriek wil ik proberen jullie wegwijs maken in de lichaamstaal van de hond. Elke hond "praat" met alle fysieke middelen die hij heeft en dat zijn er best veel, die allemaal op een hun eigen wijze worden toegepast en kunnen worden geïnterpreteerd. In deze nieuwsbrief wat informatie over de kalmerende signalen die honden afgeven, onderling en naar de mens.

Kalmerende signalen zijn vooral bedoeld om conflicten te vermijden, bijvoorbeeld met een andere hond, met mensen of een conflict in de hond zelf. Vaak zijn het ook signalen van innerlijke spanning die hond laat zien.

De meest voorkomende kalmerende signalen van de hond zijn:

- Gapen
- Hijgen
- Trillen
- Uitrekken
- De bek aflikken
- Tongelen, dit is het voorste puntje van zijn tong uitsteken en weer intrekken, vaak kijkt de hond dan ook weg
- Voorpoot heffen, niet verwarren met pootje geven!
- Staart in lagere houding dan normaal
- Zijn lijf lager dan normaal
- Oren naar achteren
- Hoofd wegdraaien, schouders intrekken (vermijdingsgedrag)
- Zonder aanleiding aan de grond gaan snuffelen
- Wegkijken
- Krabben terwijl de hond geen jeuk heeft
- Kleine plasjes laten lopen

Aan de hand van wat voorbeelden, zal ik proberen wat gedragingen te verduidelijken.

Het gapen kan ik goed omschrijven met mijn hond Dolina. Zij laat dit gedrag zien in verschillende situaties. Ze gaapt als ze bij mij op de bank zit, want ze voelt zich niet helemaal op haar gemak, omdat ze weet dat ze (eigenlijk) niet op de bank mag. Of als we gaan wandelen, dan gaapt ze ook, het liefste wil ze in mijn nek springen van vreugde maar ze weet dat ik daar niet van gediend ben. Ze heeft dus een innerlijk conflict en door te gapen bouwt ze wat spanning af. Zoals wij zeggen: wat druk van de ketel aflaten.

Natuurlijk gaapt de hond ook als deze gewoon moe is, het is daarom ook belangrijk om de gehele situatie te zien en te observeren.

Hijgen kennen wij allemaal van onze honden, als ze lekker hebben gerend of als het warm is. Maar een hond hijgt ook uit opwinding. Vooral in situaties waarin de hond niet precies weet wat hij er van moet vinden, of als hij het heel spannend vindt. Als voorbeeld neem ik mijn jongste hond Cissy, op het moment hebben wij bezoek, waaronder ook mijn kleine nichtje van bijna drie jaar. Ze vinden elkaar erg leuk, maar kunnen ook beide erg druk zijn, dit vindt Cissy erg spannend. En soms zie ik haar even hijgen. Ook hijgen honden als ze pijn hebben.

Het trillen bij honden zie je meestal als de hond erg gespannen en/of zenuwachtig is. Ik heb dit vaak bij jachthonden en terriërs gezien en minder bij de Tatrachond. Het trillen zie ik ook wel eens bij honden die heel erg geschrokken zijn van een geluid (het legen van een glasbak deed mijn terriër trillen) of bang zijn, ik denk dan aan Oud & Nieuw wanneer er vuurwerk wordt afgestoken.

Trillen kan echter ook een uiting van pijn zijn of een medische oorzaak hebben, zoals een schildklier afwijking of een te lage bloedsuikerspiegel. Het is zaak altijd alert te zijn en de hond goed te observeren.

Wanneer je de grote verschillen in communicatie tussen mens en hond ziet, is het eigenlijk heel knap dat een hond zich zodanig kan aanpassen dat hij op gesproken commando's kan reageren. Hij kan ze begrijpen en interpreteren. Wanneer we "zit" zeggen, "af", "hier", of "blijf", dan weten onze honden wat we bedoelen. Al die woorden, en nog veel meer, kunnen zij onderscheiden, onthouden en begrijpen. Zo goed heeft de hond zich aangepast. En wij, wat doen wij om ons aan te passen aan de hond?

We hebben ook een lichaam en je kunt de keuze maken tussen beweeglijk zijn, of juist heel weinig bewegen. Je kunt verstarren en je lichaam stokstijf houden. Een hond aanstaren of juist weg kijken. Fronsen of juist blij kijken. Goed beschouwd kunnen wij naar onze hond het een en ander met onze lichaamstaal communiceren.

Ik hoop dat de kalmerende signalen die worden afgegeven jullie zullen gaan opvallen bij jullie eigen Tatrachond en dat de uitleg ervan je helpt hem beter te begrijpen. Wij zijn vaak geneigd de hond teveel te vermensen. Door hun taal te leren en waar mogelijk eigen te maken, verbetert de band tussen baas en hond. Helaas lukt het niet andersom, hoe slim onze honden ook zijn. In de volgende nieuwsbrief ga ik wat meer over stresssignalen vertellen.

